

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **RNDr. C. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 5. 2012, č. j. 1/2012-OSD-SZN/4, o námitce podjatosti všech soudců Městského soudu v Praze vznesené žalobcem,

t a k t o :

- I. Všichni soudci Městského soudu v Praze rozhodující dle rozvrhu práce v úseku správního soudnictví **jsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování ve věci žaloby vedené pod sp. zn. 6 A 115/2012.
- II. Věc **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Předseda Městského soudu v Praze rozhodnutím ze dne 20. 12. 2011, sp. zn. Spr 4303/2011 (dále jen „městský soud“ a „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), nevyhověl žádosti žalobce o jmenování do funkce tlumočnicka pro jazyk ruský, neboť žalobce nesplňoval podmínku absolvování doplňkového studia pro překladatele v oblasti práva na právnické fakultě v Praze. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl.

[2] Žalobou doručenou městskému soudu dne 2. 8. 2012 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Zároveň vznesl námitku podjatosti podle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou odůvodnil tím, že o jeho žádosti v prvním stupni rozhodovala JUDr. Věra Hnaničková, která v zastoupení předsedy městského soudu vydala shora specifikované rozhodnutí, a tudíž lze usuzovat o její podjatosti. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl schopen posoudit, který ze soudců městského soudu je JUDr. Věře Hnaničkové nějakým způsobem zavázán nebo se kterým ze soudců udržuje JUDr. Věra Hnaničková přátelské vztahy, požádal z opatrnosti o vyloučení všech soudců městského soudu z projednávání jeho věci z důvodu možné podjatosti.

[3] Přípisem ze dne 5. 10. 2015 byl Nejvyššímu správnímu soudu předložen spis městského soudu za účelem rozhodnutí o žalobcem vznesené námitce. Součástí tohoto spisu bylo písemné prohlášení předsedkyně senátu 6 A JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé ze dne 1. 10. 2015 (č. l. 30 spisu městského soudu). Jmenované

soudkyně uvedly, že se ve věci vedené pod sp. zn. 6 A 115/2012 necítí být podjatými, neboť nemají žádný poměr k projednávané věci, k účastníkům řízení či k jejich zástupcům.

[4] Podle § 8 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[5] Nejvyšší správní soud předně posoudil rozsah námítky podjatosti a dospěl k závěru, že žalobce namítá podjatost všech soudců městského soudu. S ohledem na pravomoc soudů ve správním soudnictví se však žalobcova námitka vztahuje pouze na soudce specializovaných senátů úseku správního soudnictví městského soudu.

[6] Žalobce namítal podjatost JUDr. Věry Hnaničkové, neboť ta dle jeho mínění o záležitosti rozhodovala v prvním stupni, jakož i podjatost soudců městského soudu pro možný přátelský vztah či závazanost k JUDr. Věře Hnaničkové. Skutečnost, že JUDr. Hnaničková rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podepsala v zastoupení předsedy městského soudu jako oprávněná úřední osoba, ovšem nemění ničeho na tom, že se jedná o rozhodnutí předsedy tohoto soudu. Na žalobcovu námitku je proto nutno nazírat jako na námitku podjatosti vznesenou proti rozhodujícímu orgánu, jímž je předseda městského soudu (nikoliv JUDr. Hnaničková, jak se žalobce mylně domníval), a proti soudcům městského soudu majícím k němu přátelský vztah nebo vztah závazanosti.

[7] Nejvyšší správní soud již o podobných věcech, jako je nyní posuzovaná, v minulosti rozhodoval. V situaci, kdy napadené rozhodnutí bylo vydáno předsedou krajského soudu, zdejší soud vyloučil všechny soudce tohoto soudu, kteří podle rozvrhu práce mohli souzenou věc projednávat a v ní rozhodovat, a to bez ohledu na to, že vyloučení soudci subjektivní pochybnosti o své nepodjatosti neměli (viz usnesení ze dne 30. 9. 2003, č. j. Nao 31/2003 – 16; všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Obdobně konstatoval, že jsou dány důvody k pochybnostem o nepodjatosti soudců, mají-li rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí vydanému místopředsedou stejného soudu, u něhož působí, neboť místopředseda soudu může v zákonem stanovených případech vůči těmto soudcům vykonávat úkoly státní správy (srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 – 70). V případě, kdy žalobce brojil proti rozhodnutí ministerstva, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí krajského soudu, jež bylo svou povahou prvostupňovým správním rozhodnutím, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že lze mít důvodné pochybnosti o nepodjatosti soudců příslušného krajského soudu, neboť ten v řízení rozhodoval jako správní orgán prvního stupně, což je subjekt totožný se správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout (viz usnesení ze dne 15. 7. 2015, č. j. Nad 171/2015 – 32).

[8] V nyní posuzované věci sice městský soud není účastníkem soudního řízení, jeho někdejší předseda však vydal rozhodnutí, jímž bezprostředně rozhodoval o právech žalobce, o něž v soudním řízení jde. Soudci specializovaných senátů místně příslušného městského soudu rozhodují u soudu, který je fakticky totožný se správním orgánem prvního stupně. Vzhledem k tomu lze mít důvodné objektivní pochybnosti o jejich nepodjatosti, třebaže oni sami takové pochybnosti nepocítí. Z popsaných důvodů jsou všichni soudci úseku správního soudnictví městského soudu vyloučeni z projednávání věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 6 A 115/2012 (obdobně viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. Nao 80/2013 – 36).

pokračování

[9] Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci byli vyloučeni všichni soudci specializovaných senátů městského soudu a nelze tak sestavit senát, Nejvyšší správní soud přikázal věc Krajskému soudu v Praze, u něhož je rovněž splněn předpoklad geografické blízkosti správnímu orgánu prvního stupně (§ 7 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu